

MAGYAR PÉTER,
A „NYERTES”
4. OLDALKRITIKÁN TÚL
5. OLDALEGY JUBILEUMI ÉV
VÉGE
6. OLDALKITELEPÍTÉS –
A 79. ÉVFORDULÓ
8. OLDALARANY AGANCS
POLGÁRI HAVILAP

BESZÉLGETÉS DR. IZSÓ IGNÁCCAL

EGY IGAZÁN HŰSÉGES EMBER

Klubhűség – a mai felgyorsult, kissé kizökkent világunkban talán a leginkább eltűnőben lévő sportos kifejezések egyike. Mert hol van az az időszak, amikor valaki elkezdett játszani egy csapatban és jöhetett eső, jöhetett napsütés, mindvégig kitartott és ugyanott fejezte be pályafutását. A közelmúlt még adott néhány szép példát, itt van például dr. Izsó Ignác, a Vasas SC egykori válogatott labdarúgója. Ő 11 évesen került a Fáy utcába és 57 évesen, a senior-csapatban játszotta le utolsó meccsét piros-kék színekben. A szurkolók által Náciként emlegetett csatár persze az élet más területein is az állhatatosság volt a jellemző. Mint az beszélgetésünk-ből kiderült, a családi hagyományokhoz való hűség is motiválta, amikor civil hivatást választott és azt is megtudhattuk, hogy hűséges Budaörshez is, amely három évtizede az otthona.

Tatabányától nem messze, Tarjánban született, szóval adja ki magát a kérdés, hogy kerül egy tarjáni gyerek a Fáy utcába?

Annyiban pontosítanék, hogy a tarjáni szülőotthonban láttam meg a napvilágot, de a szüleimmel Bajnán, majd Epölön éltem gyerekkoromban. A focit mindig is imádtam, 1964-ben pedig már a tévében is lehetett nézi az Európa-bajnokságot, csodálni az ott pályára lépőket. A hatvanas évek közepén ugyanakkor a Vasasnak fantasztikus csapata volt, elég, ha csak Mészölyt, Ihászt, Farkas Jancsit említem. Imádtam őket, így, amikor 11 évesen az újságban olvastam, hogy a Fáy utcában toborzót tartanak, gondolkodás nélkül jelentkeztem. Szerencsére jól sikerült, fel is vettek, így 1967-től vallhatom magam Vasas játékosnak.

Azért nem lehetett könnyű nap, mint nap felutazni edzésre. Hogyan sikerült azt 11-12 évesen ezt megoldani?

Valóban meglehetősen küzdelmes, kemény időszaka volt az életemnek. Hajnalban keltem, mentem az iskolába. Ott voltam délelőtt és emlékszem negyed egykor indult a busz, amivel feljutottam Budapestre és irány a Fáy utca, ahol úgy hatig-hétig edzésen voltam. Aztán indulás haza és általában éjfél volt, amire otthon ágyba kerültem. Mindezt egy héten három-négy alkalommal. Szerencsére az iskolában a tanárok is segítettek, sokszor elengedtek az utolsó órától, hogy időben el tudjak indulni. Télen pedig annyiban volt más, hogy a teremmedzések olyan későn fejeződtek be, hogy fent kellett

utána aludnom Pesten egy rokonomnál. Ilyenkor viszont hajnalban indulnom kellett haza, hogy beérjek a suliba. Szóval kemény volt, de annyira szerettem focizni, hogy igazából nem is foglalkoztam vele. Mindez úgy négy éven át tartott, akkor felvettek a Kőrösi Csoma gimnáziumba, kollégista lettem Pesten, már könnyebb volt edzésre járnom. Közben rengeteg fantasztikus élménnyel lehettem gazdagabb, a Vasas ifivel például kijuthattam külföldre is. Emlékszem, 16 éves voltam, amikor az akkor Eb-négyesdöntőre készülő magyar felnőtt válogatott a Vasas ifit kérte fel egy edzőmeccsre. Kikaptunk 6:2-re, mind a két gólunkat én szereztem és akkor olvashattam el először a nevem újságban.

Mikor játszotta első mérkőzését a Vasas felnőtt csapatában?

1974 tavaszán, tehát éppen betöltöttem a 18. életévet, amikor a Győr ellen pályára léphettem. Egy évvel később pedig már azt is átélhettem, hogy akiket a németországi világbajnokságon a tévében csodálhattam, azok ellen pályára léphettem. A Vasas ugyanis a nemzetközi kupában játszott a Cruyff vezérelte Barcelonával,

vagy éppen a számos német világsztárt, például Bonhoffot is felvonultató Mönchengladbachal. És meg kell mondjam, sehol nem játszottunk alárendelt szerepet, sőt a Barcelona ellen akár nyerhettünk volna is. Vezettünk, rengeteg helyzetünk maradt ki, ők viszont gyakorlatilag mindet belőtték és nyertek 3:1-re. A Vasassal ugyanakkor akkoriban mindent megnyertünk, bajnoki cím, kupagyőzelmek, a Közép-Európai kupa megszerzése. Fantasztikus csapatunk volt, elég, ha csak Váradit, Komjátit, Zomborít, Müllert, vagy Gass Pistát említenem. Talán komolyabb eredményeket is elérhettünk volna, de nem volt szerencsénk. Közrejátszott ebben minden bizonnyal az is, hogy Illovszky Rudi bácsi a 77-es bajnoki cím megszerzése után lemondott, és az azt követő egy évtizedben tíz edzőnk volt. Így pedig nehéz volt stabil teljesítményt nyújtani.

Emiatt lehet esetleg az is, hogy a válogatott karrierje nem sikerült igazán jól?

Talán ennek is, bár ez egy érdekes történet. 1976-ban kerültem be először a keretbe és 1983-ig majd 75 alkalommal ezt sikerült elérnem. Kispadra is ülhettem legalább 25 alkalommal, de pályára összesen csak ötször léphettem. Tagja voltam a 82-es világbajnokság szűk keretének is, ám az utazók közé már nem kerültem be. De be kell vallanom, ebben azért kicsit más is közrejátszott. Úgy 1980-tól, 23-24 éves koromtól egyre nagyobb hangsúlyt kapott az életemben a tanulás. Elvégeztem előbb a Testnevelési Főiskolát, edzői képzést szerezve, majd felvettek a jogi egyetemre is. Ez pedig azért alapvetően befolyásolta a focista pályafutásomat, talán sikeresebb is lehettem volna, ha nem kezdem el a tanulást. De azt azért mindenképpen hozzátenném, hogy a jogi karrieremben sokat segített a focista múlt. Az ember hozzászokik, megtanulja azt, hogy gyorsan kell reagálnia, döntenie, ez az irodában ugyanúgy jelen van, mint a focipályán. És azt

gondolom, ez a focistamúltam abban is előnyömré vált, hogy sokszor nem kellett bemutatkoznom az új ügyfeleknek sem.

De miért pont a jog? Az talán a legkomolyabb tanulást, egész embert igénylő oktatás.

Igen, nem volt egyszerű, de számomra egyértelmű volt a jogi pálya, hiszen a családomban, az első unokatestvérekig figyelembe véve, tehát mondhatni a szűk családban jelenleg összesen 11 jogász van. Tehát mondhatni családi hagyomány nálunk a jogászokodás, olyannyira, hogy Erdélyben élő rokonaim között megyei főügyész is van. 1986-ban doktoráltam és óriási szerencsém volt. Bekerülhettem jelöltként az ország legnagyobb jogi irodájába, ahol 27 ügyvéd volt. Rengeteg ügyben vehettem részt, büntetőpercek esetében például több száz esetben közreműködhettem helyettesítőként. Aztán később becsatlakoztam a feleségem testvérének a cégébe, évtizedek óta itt van az irodánk a 11. kerületben. A klasszikus jogi ügyek mellett pedig igyekszem a sportnak, a focinak is segíteni, a rendszerváltás-kor az egyik alapítója voltam a Hivatásos Labdarúgók Kamarájának és tagja voltam a FIFA jogi bizottságának is.

Ha már a polgári életére elkanyarodtunk, tudjuk, hogy már egy jó ideje Budaörsön él. Mikor és hogyan került a képbe kis városunk?

Ez is egy jó harminc éves történet az életben. Volt egy rokonom, akinek volt egy telke a Törökugratónál és ő szólt, hogy van az utcájukban egy eladó gyümölcsös.

Megnéztük, nagyon tetszett, megvettük és úgy a '90-es évek elején el is kezdtünk építkezni. Az akkoriban egészen más világ volt, gyakorlatilag önerőből, családi segítséggel készült el a házunk. Közmű még alig volt, igazából az utcánkban is alig lakott valaki, talán rajtunk kívül még egy család. Az elmúlt harminc évben azért sok minden változott, fejlődött. Én pedig nagyon megkedveltem Budaörsöt, rengeteg barátra tehettem itt szert, hogy mást ne mondjak, van egy csapat, akikkel lassan 27 éve járunk le focizni az Illyés tornatermébe. Mind a két lányom ide járt általános iskolába, mégpedig a Mindszentybe, amelynek a megalapításakor is igyekeztem segíteni. Rengeteg olyan ismerősöm, barátom van, akikkel vásárnaponként találkozom a katolikus templomban, a misén. Szóval, ezer szál köt ide, nyugodtan kijelenthetem, nagyon jó döntés volt az életemben, amikor megvettem azt a telket ott a Törökugrató lábánál.

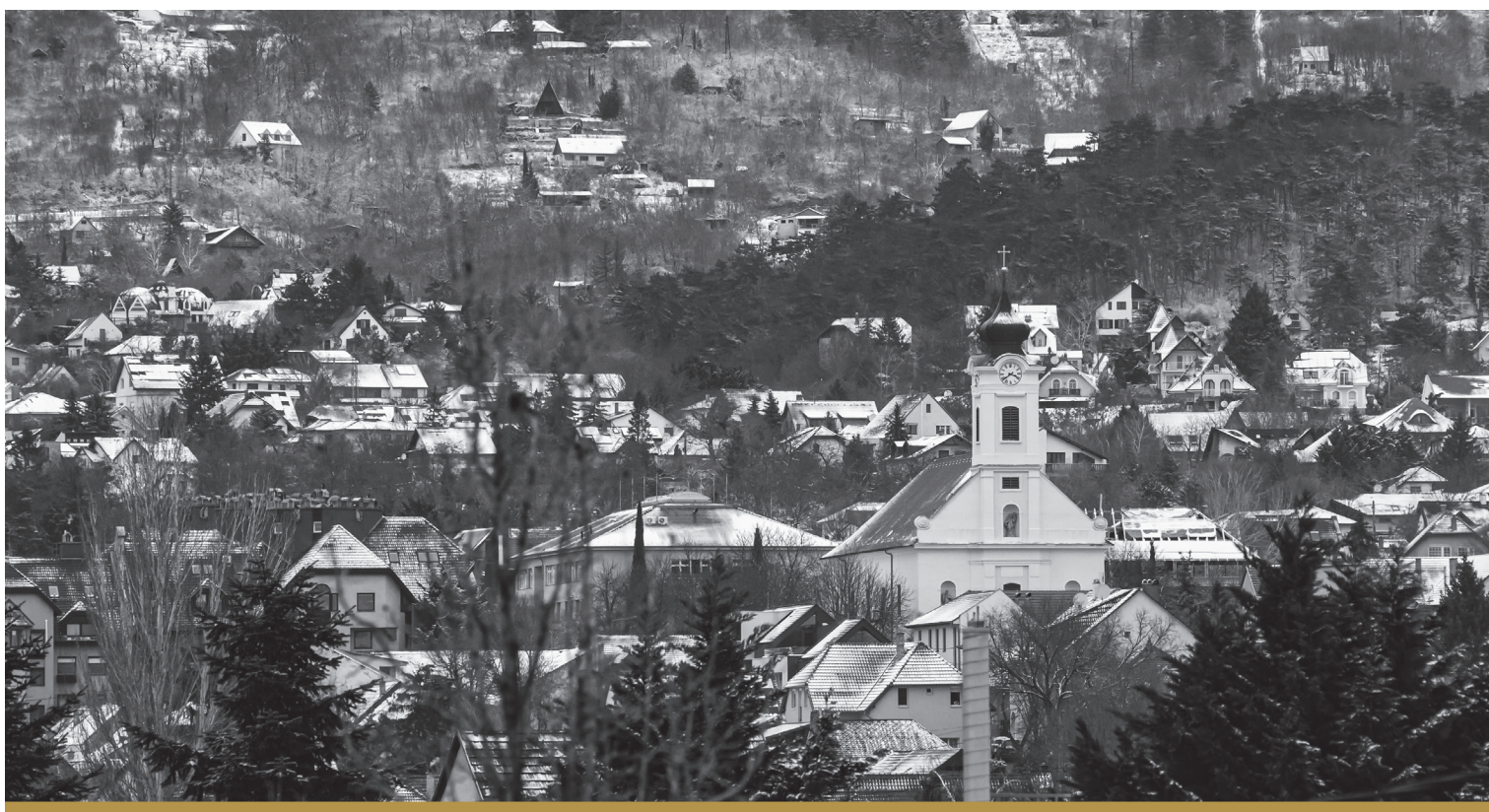
- fela -

Arany Agancs Polgári Havilap
Felelős kiadó: Aranyagancs Alapítvány
2040 Budaörs, Vig köz 4/D
ISSN 2786-250X
A kuratórium elnöke: Szilágyi András
Főszerkesztő: Fejes Lajos
info@aranyagancs.hu
aranyagancs.hu
Megjelenik minden hónap
első hétvégéjén

ÚJÉVI GONDOLATOK

Minden új év titokzatos nehézséget és egyre több kérdést rejteget.
Lesz-e béke a szomszédunkban, milyen jövő vár gyermekeinkre, családunkra, közösségünkre, városunkra?

Riogatások, riasztó jövőképek között van-e remény? Legfőképpen remény abban, hogy önmaga túlélését is veszélyeztető törékeny világban figyelünk még egymásra és arra, akinek kezében van az életünk. Engedünk-e korunk irányzatainak, trendeknek, amik egyéni boldogulást ígérnek. Mindig elbizonytalanodok, amikor anyagilag tehető városunk utcáin toprongyos emberrel találkozom. Tudom az egyszer élünk bölcsességét és demagógia lenne az eszményi emberiség létét feltételezni, de egy polgári lap ilyen kérdéseket is felvet. Ráadásul kezdetünk új szemlélettel: kaptunk rá kegyelmet és képességet. Sajnálatosan erőnk nem az összetartozásból eredeztetjük, inkább a hatalomgyakorlásban fedezzük fel. A tehetősebb városok, amelyek anyagi javakhoz jutnak természetesnek tartják, hogy többre méltók mint mások, akik nem tettek szert annyi hozzáértésre és nem képesek megszervezni maguk és mások életét. Ez önáltatás, amivel veszélyes útra tévedünk, ezzel mesterségesen idézzük elő a homályos látást, amely végül vakságra vezethet. Bizonyos értelemben a sok lerakódott mindenféle információ között már-már alig látszik a lényeg. Milliónyi könyvhalom, rengeteg ismeret körhintáján elveszni látszik a közös lelkület, amely összehangolni képes az egyéneket. Mostanra alig maradt igazi élet, csak karrier és haszonra élesztett számítudomány van. Föl merjük-e tenni a kérdést, hogy mit tartunk valóságosnak? Mégpedig annyira valóságosnak, hogy az örökkévalóságra is igaz legyen.

Kezdetnek Reményik Sándor "Egymás mellett soha?" verséből hozok magunk elé két strófát, ugyan etnikai versengés ihlette több mint 100 éve, de érdemes idézni mert azóta sem oldódott fel ez a közösségi trauma.

Hát így kell mindig lennie:
Fölül az egyik s a másik alul?
Hatalmi kérdés emberek között
S a hatalomban egyik elvadul?
Mindig csak elnyomott és elnyomó,
Kis különbség a módszerek között
És árnyalatok kockaforduláskor,
S meztelen önzés mindenképp mögött,
Egyéni önzés és családi önzés,
És ezerféle színű nemzeti -
Hát nem lehet e korhadó világot
Testvér színekkel ékesíteni?
A kocka fordul és aki alul volt:
Hegylábánál: hegytetőre kerül,
S amit magának nem kívánt a mással
Folytatja, vagyis hogy kezd elül.
Hát így kell mindig lennie.
Az egyik alul s a másik felül?
Öhni, vagy halni: ez a nagy parancs
És szép egymás-mellettség soha?

Kedves Arany Agancs olvasó, atomizálódásra hajlamos létünkben, ahogy tudós nyelven mondják, a megosztott gond embert emberhez közelít...

Legyen így! Békesség Istentől!
SZA

SZABÓ GERGŐ JEGYZETE

A TISZA PÁRT ÚGY GYŐZÖTT, HOGY EL SEM INDULT A VÁLASZTÁSOKON

Sokan, sokszor próbálták már azt mondani a feketére, hogy fehér, sőt fordítva is történtek komoly kísérletek a bizonyításra, ám a valóság valahogy mindig felülírta a nagyívű ötleteket. Pedig sok nemes példa állt a követők előtt, az egyik maga Sztálin elvtárs volt, aki meg akarta mutatni, hogy meg tudja fordítani a folyók folyási irányát. Furcsa és meglepő módon az se jött be. De mindig vannak újabb pionírok, akik nem adják fel.

Ilyen Magyar Péter, a zsebmessias és bandája, akik úgy gondolták, hogy az eddigi próbálkozások ugyan dicséretesek, de valami apróság mindig hiányzott a sikerhez. Magyar Péter pedig vállalta, hogy majd ő megmutatja, igenis, lehet büntetlenül teljesen hülyének lenni, sőt, tömegmozgalmat is lehet építeni az ilyesmire.

A csodaváró tömeget remegő kézzel irányító Magyar Péter számára tökéletes lehetőséget nyújtott a Tolna megyei időközi választás erre a mindent felülíró kísérletre, ahol szegény Potápi Árpád halála miatt kellett új országgyűlési képviselőt választani. Ahogy ismert, a Tisza Párt nagy bátorságában el sem mert indulni a választáson, ám ők ezt különleges bátorságként aposztrofál-

ták. A belvárosi tatárjárást rottyos gatyával levezenylő Magyar Péter úgy látszik képletesen is a nadrágjába csinált, ahogy meg kellett mérteni magát éles versenyben. Itt bizony nem segítettek a kamu közvélemény-kutatások, az örök élet és az ingyen sör ígérete és a sok maszlag, itt az döntött, hogy ki hány szavazatot gyűjt. Fura dolog ez a demokrácia, ugye? Nem indultak el, tehát nulla szavazatot kaptak. De mégis ők nyertek!

Azt kérdezték, hogy lehet ez? Simán! A 64 százalékos fideszes siker ugyanis annyira embert próbáló taglózás volt az agyhalottak csapatánál, hogy Petiek nagyot húztak: megmagyarázták, hogy ez az elsőpró fideszes győzelem tulajdonképpen összeomlás

és kudarc a kormánypártok számára, amivel Rogán Antal és Kubatov Gábor pozíciója is megrendül. És itt érkeztünk el a fekete és fehér párhuzamához, illetve a folyók megfordításának sztálini ötletéhez, hiszen ilyen marhaságot arcpír nélkül nehéz megosztani a nagyérdeművel. A zsebmessias megvette és sokan be is vették. Magyar Péter annyira lesüllyesztette a kommunikációs szintet, hogy a 2022-es országgyűlési választás részvételi arányával hasonlította össze az időközi választás adatait, amiről átlagos intelligenciával is lehet tudni, hogy alma és körte esete. A közel 35 százalékos részvételi arány ugyanis megfelel egy átlagos időközi választás eredményével, az pedig ugyancsak nem titok, hogy egy országgyűlési választáson jóval többen járulnak az urnákhoz.

Magyar Péter azonban kiadta az ukázt, hogy fordítsuk meg a folyókat és a szekta keménymagja neki is gyürkőzött a feladatnak. Egészen odáig jutottak egyesek, az eredményt a Tisza Párt tényleges győzelmének tekintették, valamint a zsenik azt is kiszámolták, hogy a Fidesz beesett 30 százalék alá. Tehát, aki távol maradt, vagy sosem szavazott, az mind tisztás, de vélhetően azok is, akik sosem szavaznának rájuk.

Ne felejtsük végül az erkölcsi tanulságot sem, hiszen elmondásuk szerint tégláról téglára építkeznek a nemzet megmentését hirdető Tisza Párt agyhalottai, akik börtönnel, valamint kivégzési tervekkel kívánják építeni Szeretetszörnyországot. Ebben a falazásban azonban úgy látszik, hogy nem számít egy országgyűlési képviselő, aki az adott körzetben élő embereket képviseli, értük lobbizik. Milyen felelősségvállalás az ilyen? És mi lesz, ha a 2026-os választásokat nem nyeri meg a Tisza Párt? Akiket megválasztanak közülük, nem ülnek be az Országgyűlésbe, mert nem ők nyertek? Ezzel az ovis akarnoksággal akarnak országot irányítani, döntéseket hozni és építkezni? Van egy remek ötletünk nekünk is: az lesz a legjobb, ha nem indulnak el 2026-ban sem, meglesz nélkülük is minden normális ember, a végén meg majd elmondhatják, hogy azt a választást is megnyerték.

Szabó Gergő,
a PestiSrácok főszerkesztő-helyettese

ELVTÁRS, PAJTÁS – FÖLDVÁRY MEGMONDJA

A nem annyira fiatal korosztálynak bizonyosan azonnal beugrik, hogy mire utal írásom címe, de leszögezem, nem hasonlítom a polgármestert a kommunista diktátorhoz, a személyi kultuszt építő Rákosi Mátyáshoz. Ám olyan dicsőítő írást találtam a Budapest és Környéke online hírportálon Wittinghoff Tamásról, ami a Szabad Népből is gond nélkül megjelenhetett volna, így az lett a cím, ami először eszembe jutott.

A véleménycikk az ATV Aktuál című egyik korábbi adásával kapcsolatban jelent meg, amelyben a szolidaritási hozzájárulás volt az egyik téma, az egyik vendég pedig Dr. Lattmann Tamás nemzetközi jogász volt. A beszélgetés során a műsorban elmondta, hogy nagyon tiszteli Wittinghoff Tamást, de most népszerűtlen lesz, mert kimondja: nem feltétlenül az ő kiválósága az oka annak, hogy Budaörs az ország egyik leggazdagabb városa, hanem ennek más egyértelmű oka van. Ezzel maximálisan egyetértek. A műsorvezető pedig hozzátette, hogy „azt a pénzt nagyon nehéz rosszul elkölteni, ami neki rendelkezésére áll”. Ezzel is maximálisan egyetértek. Itt Rangos Katalin újságíró közbeszólt, hogy „ha valakit 20 évig megválasztanak, az nem csak azon múlik, hogy hogy költi el a pénzt”. Szavai egyértelműen arra utalnak, hogy ha valakit ciklusokon keresztül újraválasztanak, akkor az jól végzi a dolgát. Orbán Viktor nem csak Magyarország leghosszabb ideig folyamatosan hivatalban lévő miniszterelnöke, hanem az EU-ban ő az a kormányfő, aki a legrégebben hivatalban van. Őt is több cikluson keresztül újraválasztották, tehát jól végzi a dolgát, pedig egy országot vezetni sokkal nehezebb, mint egy nagyon tehetős kisvárost. Ezt nem csak én gondolom így, ami rögvést ki is fog derülni.

A beszélgetőpartnerek megegyeztek abban, hogy Budaörsöt vezetni ennyi pénzből, az „egy könnyű helyzet”, szemben Budapesttel, amelyet viszont „ménkü nehéz”. Ha a fővárost ménkü nehéz, akkor az egész országot még nehezebb. Egy vezető teljesítményét csak kontextusban lehet reálisan értékelni, figyelembe véve elsősorban a rendelkezésre álló forrásokat, és az abból finanszírozandó feladatmennyiséget. Szerintük is, szerintem is.

Arra nagyon kíváncsi vagyok, hogy a hírportál munkatársa belső indíttatásból adott-e hangot érthetetlen felháborodásának. De mi is történt, ami miatt megszületett a Wittinghoff-dicsőítmény? Csupán annyi, hogy a műsor résztvevői – hangoztatva azt, hogy nagyra becsülik a polgármestert – kimondták, hogy nem, vagy nem csak miatta tart Budaörs ott, ahol tart. Ez pedig a hírportál cikkírója szerint skandalum, túrhetetlen!

Mindjárt a bevezetőjében kinyilatkoztatott a tollnok: „ki másnak köszönhetné Budaörs, hogy jól megy nekik, ha nem az agilis polgármesternek?”. Aztán belerúgott az elmaradottabb térségek polgármestereibe, megállapítva, hogy rajtuk is múlik, nem csak a „független körülményeken”, hogy a településeiknek segítségre van szükségük. Biztosan vannak, akik nem a legjobban vezetők, de így általánosítani kimondottan sértő azokra nézve, akik minimális bevételekből működtetik és szépítik a településeiket. Amiket ő független körülmények nevez, azok ugye az adottságok: hol helyezkedik el a település, milyen az infrastruktúra, van-e autópálya a közelben, van-e megfelelő képzettséggel rendelkező munkaerő, és ha igen elegendő-e, stb. Ha Wittinghoff nem Budaörsre költözik a Városmajorból annak idején, hanem egy észak-kelet magyarországi vagy egy dél-baranyai kisvárosba, akkor derült volna ki igazán, hogy mennyit számítanak az adottságok, és mennyit a tehetsége.

Innentől csak erős idegzetűeknek ajánlom az olvasást, ugyanis amiket ezek után leírt a szerző, azért tényleg sírva könyörgött volna Rákosi elvtárs sajtófőnöke.

„A sikeresztorira a válasz egyszerű: Budaörsnek van és már évtizedekkel ezelőtt, amikor a sikerét megalapozták volt egy Wittinghoffja, aki kitalálta a várost, aki odavitte a nagyáruházakat, a nagy cégeket, amelyek aztán egymás után húzták a többieket.” Ez agyrem. Ő találta ki a városunkat? Többször megjegyeztem már, hogy

a polgármester, miközben a demokrácia bajnokának tartja magát, nagyon is autokratára módon irányítja a várost, de hogy ő találta ki a várost, az minden határon túl megy.

Ráadásul ad is magyarázatot az újságírószerűség, neve BPK (ami a hírportál nevének rövidítése), miszerint azzal „csinálta meg a kis sváb faluból Magyarország leggazdagabb városát” (sic!) Wittinghoff, hogy franciául tárgyalta le az Auchan-csoporttal, hogy itt nyissanak áruházat. Biztos az volt a francia cégcsoportnak a prioritás, hogy az anyanyelvükön beszélgesse velük a polgármester. Még véletlenül sem az, hogy a terület egyedülállóan jó infrastrukturális adottságokkal bír.

A városvezetésnek – nem csak a polgármesternek – valóban volt egy olyan koncepciója, hogy idevonzzon minél több céget, és így az iparüzési adóból komoly bevételre tegyen szert a település. De ezzel korántsem volt Budaörs egyedül, csak máshol rosszabbak voltak az adottságok. Annak, hogy ez a nem éppen egyedülálló innováció ilyen „sikeres” lett, nyilván tudják, hogy mi az oka, Dr. Lattmann Tamás is tudja. A rendszerváltozás után földrajzi értelemben – mondjuk ki egyértelműen – nem nagyon volt az országban vonzóbb hely, mint a főváros nyugati kapuja, két autópálya bevezető szakaszával.

Az egyetlen, amivel egyet tudok érteni az írásból, az az a megállapítás, hogy Wittinghoff nélkül nem lenne Budaörs olyan, mint most. Nem véletlenül raktam idézőjelbe feljebb a „sikeres” jelzőt. Ugyanis azzal, hogy a magas bevétel minden más szempontot maga mögé utasított, valóban nagyon megváltoztatta a várost. A döntések óriási forgalmat generáltak, minimálisra csökkentették a zöldfelületeket, maximálisra a beépítettséget. Nem maga a koncepció volt eredendően rossz, hanem az, hogy ilyen mértékben rendelték alá az élhetőséget a gazdagságnak.

Budaörsöt nem Wittinghoff Tamás „találta ki”. Generációk sokaságának volt otthona ez a település, tett érte, dolgozott érte, szépítette, fejlesztette. A polgármester és támogatói sokat változtattak a városon, de az elvárható fejlődés mellett rengeteg olyan értéket is megszüntettek, amelyeket a régebbi generációk teremtetek, vagy a természet adta nekünk. A romboló uniformizálást valóban ők találták ki. De a várost nem.

(Földvár)

MAGAS SZÍNVONALÚ OKTATÁS, CSALÁDIAS KÖZÖSSÉGBEN

JUBILEUMI ÉV UTÁN

Jubileumi tanévvel ünnepelte alapításának 30. évfordulóját a Mindszenty iskola. A tavaly márciusban indult időszakra rengeteg rendezvénnyel, programmal készült az intézmény vezetősége. Lassan azonban az ünnepi év lezárásához érünk, így úgy gondoltuk, érdemes egy kis összegzést kérni Pintér Anasztázia igazgató-asszonytól.

Rengeteg ünnepi programmal készült az iskola a lassan mögöttünk hagyott időszakra. Mennyire sikerült ezeket megvalósítani?

Azt hiszem, teljes mértékben elégedettek lehetünk, hiszen rengeteg sikeres rendezvényen vagyunk túl. Ilyen volt például a Mindszenty'30 biciklitúra, vagy például a városban tartott közös éneklés, de nagyon szép emlékeket idézhetünk fel a rendezvénysorozat csúcseményével, a Családi Nappal kapcsolatban is. Az ünnepi programok azonban még nem értek véget, néhányat áthoztunk idén tavaszra is. Ismét lesz például biciklitúra, a családok számára tervezett városi séta, 30 állomással, ahol különböző Mindszenty József bíborshoz, illetve az iskolánkkal kapcsolatos kvízfeladatok várják a résztvevőket.

A jubileumi tanévnek lassan-lassan tehát vége, ugyanakkor rövidesen kezdetét veszi egy nagyon fontos időszak, mégpedig a beiratkozás. Próbáljunk meg egy kicsit segíteni az érintett szülőknek. Elsősorban kiknek ajánlaná a Mindszenty Iskolát?

Egyházi, katolikus iskola vagyunk, nem okozok tehát azzal nagy meglepetést, hogy elsősorban azoknak a családoknak, akik hasonló szellemben gondolkodnak. Hangsúlyoznám a család szót, hiszen mi nemcsak a gyerekeket, hanem azok családját is várjuk közösségünkbe. Olyanokat, akiknek fontos, hogy határozott, világos keretek között nevelkedjenek a gyerekeik. Kiemelném ugyanakkor, hogy mi beépítjük a mindennapjainkba a modern pedagógia elemeit, gondolok itt az élménypedagógiára, projektpedagógiára. Tehát itt most nem egy poroszos iskolarendszert kell elképzelni, de ezt nyilván úgy, hogy a keresztény értékrendet követve. Hatalmas hangsúlyt kap ugyanakkor nálunk a közösségépítés, mert úgy gondoljuk, a mai világban nagyon fontos, hogy a gyerekek ne csak a tudásban gyarapodjanak, hanem rengeteg közösségi élményben is részesülhessenek. Tudjuk, hogy ez a mai, az alfageneráció, az „elmagányosodott” generáció, tehát mi törekszünk arra, hogy az idejövő gyerekek egymás között társra találjanak. És ahogy azt már korábban is kiemelttem, mindezt nemcsak a gyerekeknek szeretnénk biztosítani, hanem családtagjaiknak is.

Milyen külön programokkal igyekeznek ezt megvalósítani?

Minden hónapban van legalább egy olyan osztályprogram, ahova a gyerekek elmennek. Színházba, vagy egyéb előadásokra, olyanokra, amelyek a mi értékrendünkkel összeegyeztethetők. Emellett természetesen a hagyományos rendezvények sem maradnak el, mint például a farsang, vagy a Családi Nap, ahol különböző népi játékokkal, tánc házzal, kvizekkel várjuk az érdeklődőket. Emellett idén is megtartjuk a mára nálunk már hagyománnyá váló virágvasárnapi városi sétát is, amelyet idén összekötünk a már szintén hagyománnyá váló húsvéti barkácsolással. Az iskolán belül pedig különböző különórákkal, mint például táncoktatás, vagy sportos foglalkozásokkal várjuk az érdeklődő gyereket.

Azt gondolom, ennek a légkörnek az erejét talán az is mutatja, hogy mindez nem megy a színvonal rovására sem, sőt. A beiskolázási adatok szerint ugyanis, ha jól tudom, a Mindszenty egyre jobban teljesít.

Igen, tavaly már például az itt végzők 65 százaléka folytatta középiskolában a tanulmányait. A felvételizőink átlagosan 10-12 ponttal teljesítettek jobban, mint az országos átlag és ez városi szinten is kiemelkedő. Hasonló számokat mutatnak a kompetencia felmérések is, ott is rendre kimagaslóan az átlag felett teljesítünk. Ha pedig az egyházmegyét nézzük, ott a harmadikok vagyunk. A gyerekeink többsége gimnáziumba megy, itt jegyzném meg, hogy egyre népszerűbb itt a mellettünk lévő Szent Benedek Középiskola. Igyekszünk mindent biztosítani ahhoz, hogy a továbbtanulás terén az itt tanulók valóra válthassák az álmaikat. Felvételi előkészítőket szervezünk, igény szerint angol tanulást biztosítunk. Az említett sikerekhez pedig nagyon komoly alapot biztosít az itt dolgozó kollégák magas felkészültsége, elkötelezettsége is.

- fela -

VÁLOGATÁS AZ ARANYAGANCS.HU HÍREIBŐL

■ Badár Budaörsön

Budaörsön is fellép Badár Sándor. A népszerű művész „Az első 60 évem” című előadássorozatának részeként február 13-án csütörtökön látogat el városunkba. A Jókai Mór Művelődési Házban sorra kerülő előadás 19 órakor kezdődik.

■ Újraindult az energetikai otthonfelújítási program

Könnyített részvételi feltételekkel nyílt újra a pályázati lehetőség január 20-án – írja a az Energiaügyi Minisztérium közleményében. A dokumentum szerint kevesebb papírmunkával pályázhatnak az érintettek a családi házak energia-megtakarítást eredményező korszerűsítéséhez kínált, összesen akár 6 millió forint kormányzati támogatásra. Bővül a kör is, hiszen a korábbiakkal ellentétben már a 2007 előtt épült családi házak tulajdonosai is igénybe vehetik a támogatást.

■ Final Fourt érő magabiztos győzelem

Bejutott a legjobb négy közé a Moyra-Budaörs csapata a női Magyar Kupában. Buday Dániel csapata a negyedöntőben a Vasas SC csapatát fogadta és 23:11-es félidő után 37:29-re nyert. A klub történetének eddigi legnagyobb eredményét produkáló Moyra mellett két nagyágyú, az FTC és a Győr, negyedikként pedig a Mosonmagyaróvár jutott a március elején rendezendő négyes döntőbe, amelynek sorsolását az M4 Sport hétfő esti kézilabda-magazinjában tartják meg.

A MŰVÉSZET A NEMZETÉRT ALAPÍTVÁNY ROVATA:

HÓVIRÁG

~ Zelk Zoltán ~

Tél eleje, tél közepe:
havas a hegyek teteje,
sehol egy árva virág –
zúzmarás a fán az ág.
Ám télután egy reggelen,
csoda történik a hegyen:
kibújik a hóvirág,
s megrezzen a fán az ág.
Öröm rezzen ágról ágra:
itt a tavasz nemsokára,
kizöldülnek mind a fák –
Isten hozott, hóvirág!

ELÉRHETŐ ÁLLÓPORSZÍVÓ! Idősebbeknek kimondottan ajánlott!

- ✓ Könnyű mozgatás
- ✓ Könnyű kezelés
- ✓ Nagy szívóerő
- ✓ Egyszerű tárolás

Ára!: 24 900 Ft

Érdeklődjön
és rendeljen
most!

Tel: 06 20 411-2228

A hírek részletei elolvashatók az aranyagancs.hu és a facebook.com/aranyagancs oldalakon.

ELÜZETÉS – MEGBOCSÁTANI, DE NEM FELEJTENI!

A magyarországi németek kitelepítésének és elűzetésének 79. évfordulójára emlékeztek Budaörsön. A rendezvény a hagyományoknak megfelelően a Nepomuki Szent János katolikus templomban tartott szentmisével kezdődött, ezt követően pedig a résztvevők a Mindszenty katolikus óvoda falán elhelyezték az emlékezés koszorúit és virágait, majd a rendezvény a budaörsi vasútállomásnál elhelyezett emléktáblánál zárult.

